

РЕШЕНИЕ

№ 4920

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9047** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „СИЛВЪР СТАРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от Ц. Г. М. – управител, срещу Решение № 3062/28.06.2024 г., постановено по АНД № 16625/2022 г. по описа на Софийски районен съд, I-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 000793/28.10.2022 г., издадено от директор на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисията за защита на потребителите (КЗП).

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което е довело до нарушение на материалния закон. Моли се да бъде отменено обжалваното решение, съответно и оспореното НП. Претендира разности.

В съдебно заседание касаторът, не се явява, не се представлява, представени са писмени бележки.

Ответникът, директор на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител юрк. С. в писмен отговор, излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, ответникът, се представлява от юрк. С., която оспорва касационната жалба и моли да бъде оставено в сила оспореното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено оспорено решение.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 3062/28.06.2024 г., постановено по АНД № 16625/2022 г. по описа на Софийски районен съд, I-ви състав, съдът е потвърдил Наказателно постановление № 000793/28.10.2022 г., издадено от директор на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 206 вр. чл. 54, ал. 1 от ЗЗП на търговско дружество „Силвър Старс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Ц. Г. М. – управител, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че в КЗП е постъпила жалба с вх. № Ц-03-3543/04.04.2022 г. от потребител, в която се сочи, че през интернет магазин е закупена детска играчка, получена от него чрез куриер на 02.04.2022 г., като потребителя е решил да упражни правото си на отказ от договор от разстояние в 14-дневен срок от приемане на продукта, като на 11.04.2022 г. го върнал, за което уведомил търговеца, който го получил на 12.04.2022 г. Представени са разписка за прием на пощенски паричен превод, товарителница, кореспонденция с търговеца, като същия не е възстановил платената сума по продажбата, като изискал да се приложи заверено с подпис и мокър печат копие от разписка за пощенски паричен превод.

С оглед на тази фактическа обстановка е съставен АУАН по чл. 54, ал. 1 ЗЗП, извършено на 27.04.2022 г., като въз основа на него е издадено обжалваното Наказателно постановление № 000793/28.10.2022 г., с което на „СИЛВЪР СТАРС“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетеля, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

От правна страна, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като същите отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Нарушението е описано с ясно и непротиворечиво, с посочване на всички съставомерни признаци от обективна страна, както и е налице единство между словесното описание на нарушението и правната квалификация.

Въззивния съд е приел, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява по категоричен начин, че търговецът не е изпълнил задължението си по чл. 54, ал. 1 ЗАНН.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за незаконосъобразност на постановеното решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 2 от ЗЗП потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, без да посочва причина, без да дължи обезщетение или неустойка и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55, в 14-дневен срок, считано от датата на приемане на стоките от потребителя или от трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя - при договор за продажба. В случая потребителят е изпратил формуляр за връщане на стоката на 11.04.2022 г. и е върнал стоката на търговеца в преклузивния 14-дневен срок от приемането ѝ. Нормата на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП изисква, когато потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние, търговецът да възстанови всички суми, получени от потребителя, включително разходите за доставка, без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни, считано от датата, на която е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора.

От приобщения пред въззивната инстанция доказателствен материал следва безспорен извод за доказаност на твърдяното нарушение.

Безспорно при така установената фактическа обстановка се налага извода, че дружеството- търговец не е изпълнил задължението си по чл. 54, ал. 1 ЗАНН. В ЗЗП изрично е уредено правото на отказ на потребителя от договор от разстояние поради невъзможността да види стоката преди сключване на договора, а не поради нейното несъответствие с поръчаното. Абсолютно постановените условия за предоставяне на от потребителя на разписка за пощенски паричен превод при отказ от поръчка са в противоречие с императивните правила на ЗЗП.

За пълнота на изложението, касационната инстанция следва да отбележи, че в т. 37 от преамбюла на Директива 2011/83/ЕС от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета посочва, че "тъй като при продажбите от разстояние потребителят не може да види стоките преди сключването на договора, той следва да има право на отказ от договора. По същата причина на потребителя следва да се даде възможност да изпита и провери стоките, които е закупил, до степен, необходима, за да се увери в естеството, характеристиките и доброто функциониране на стоките. Що се отнася до договорите извън търговския обект, потребителят следва да има право на отказ от договора поради потенциалния елемент на изненада и/или психологически натиск. Упражняването на правото на отказ от договора следва да прекрати задълженията на

страните по договора за изпълнение на договора".

На следващо място отговорността на дружеството е ангажирана по реда на чл. 206 от ЗЗП, която предвижда за нарушение на разпоредбите на чл. 52, ал. 4, чл. 54, ал. 1, 2, 6 – 7, чл. 55, ал. 3, чл. 62в, чл. 62г, ал. 2 и чл. 62д на физическите лица се налага глоба в размер от 300 до 2 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция в размер от 1 000 до 5 000 лв. за всеки отделен случай, като в случая е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 500 лева, който размер е напълно обоснован и минимален.

Касационният състав счита, че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, с оглед характера на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора неоснователна е претенцията на касатора за разноски за настоящата инстанция.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 100 лева, заплащането на което следва да се възложи в тежест на касатора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, ХХІ касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3062/28.06.2024 г., постановено по АНД № 16625/2022 г. по описа на Софийски районен съд, I-ви състав.

ОСЪЖДА „СИЛВЪР СТАРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от Ц. Г. М. – управител да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата в размер от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: